

70-річчя академіка НАН України В.П. ГОРБУЛІНА

17 січня виповнилося 70 років відомому державному діячеві, вченому в галузі інформаційних технологій і стратегічної безпеки академікові НАН України Володимирові Павловичу Горбуліну.

В.П. Горбулін народився 1939 р. у м. Запоріжжі. 1962 року закінчив фізико-технічний факультет Дніпропетровського університету. Упродовж 1962–1977 рр. працював у КБ «Південне» (м. Дніпропетровськ), був безпосереднім учасником розроблення стратегічних ракетних систем і космічних апаратів серії «Космос». Протягом 1977–1990 рр. Володимир Павлович працював у апараті ЦК Компартії України, з 1980 р. — завідувачем сектору ракетно-технічної та авіаційної техніки. Брав участь в організації і координації робіт з усіх програм створення ракетно-космічної та авіаційної техніки в Україні. Від 1990 р. очолював підвідділ оборонного комплексу, зв'язку та машинобудування Кабінету Міністрів України.

Наукові дослідження В.П. Горбуліна охоплюють проблеми системного аналізу й теорії проектування складних технічних систем, гарантування національної безпеки держави в архітектурі колективної безпеки та оборони. Він зробив істотний внесок у визначення науково-методологічних засад системи національної безпеки України та створення правових основ розбудови її обо-

ронного складника. 1997 року його обрано академіком Національної академії наук України.

Учений був організатором і першим генеральним директором Національного космічного агентства України. Він керував розробленням і брав участь у створенні та втіленні першої Національної космічної програми України (1992–1994 рр.).

З серпня 1994 р. В.П. Горбулін — Секретар ради національної безпеки при Президенті України. Володимир Павлович є одним із авторів Концепції національної безпеки і оборони України, Державної програми будівництва і розвитку Збройних сил України та інших провідних документів стратегії будівництва й розвитку держави. З листопада 1999 р. він радник Президента України. З липня 2000 р. по грудень 2002 р. — Голова Державної комісії з питань оборонно-промислового комплексу України. Володимир Павлович був керівником і учасником створення Державної програми розвитку озброєння та військової техніки, а також Концепції структурної перебудови оборонно-промислового комплексу України. З грудня 2002 р. він помічник Президента України з питань національної безпеки.

Відповідно до Указу Президента у 2003 р. В.П. Горбулін створив Національний центр із питань євроатлантичної інтеграції Украї-

ни, роботу якого очолює на громадських засадах.

З грудня 2003 р. Володимир Павлович очолює на громадських засадах Інститут проблем національної безпеки України, який, власне, і організував. З березня 2003 р. по січень 2005 р. він заступник Голови Державної комісії з питань реформування та розвитку Збройних сил України, безпосередній учасник розроблення Стратегічного оборонного бюлетеня України на період до 2015 р., Воєнної доктрини України (2004) та Закону «Про основи національної безпеки України» (2003).

Наукові здобутки В.П. Горбуліна відзначені на державному рівні. Він лауреат

премії НАН України ім. М.К. Янгеля (1988), Державної премії СРСР у галузі науки і техніки (1990), Державної премії України в галузі науки і техніки (2002). Нагороджений орденами Трудового Червоного Прапора (1976, 1982), орденом князя Ярослава Мудрого V ступеня (1997) та IV ступеня (2004), медалями, а також Почесною грамотою Верховної Ради України (2004); має нагороди інших держав.

Наукова громадськість, колеги та друзі щиро вітають Володимира Павловича з ювілеєм, бажають йому міцного здоров'я, невичерпної енергії та нових звершень на благо Вітчизни.

70-річчя академіка НАН України О.М. ГУЗЯ

29 січня виповнилося 70 років визначному вченому-механіку академікові НАН України Олександрові Миколайовичу Гузю.

О.М. Гузь народився 1939 р. у м. Ічні Чернігівської області. 1961 року закінчив механіко-математичний факультет Київського державного університету ім. Т.Г. Шевченка. Уся його наукова діяльність пов'язана з Інститутом механіки ім. С.П. Тимошенка НАН України, який він очолює з 1976 року.

У 1962 р. Олександр Миколайович захистив кандидатську, а в 1965 р. — докторську дисертації. 1978 року його обрано дійсним членом Національної академії наук України.

О.М. Гузь зробив вагомий внесок у розвиток механіки деформівних тіл та механіки суцільних середовищ. Його науковий доробок у цій галузі — тривимірна теорія стійкості деформівних тіл; теорія поширен-

ня та дифракції пружних хвиль у багатозв'язних тілах і тілах із початковими напруженнями; концентрація напружень біля отворів у оболонках; механіка композитних матеріалів та елементів конструкцій із них; аерогідропружність; неklasичні проблеми механіки руйнування; механіка гірських порід; динаміка в'язкої стисливої рідини; механіка нанокомпозитів; неруйнівні методи визначення напружень у твердих тілах.

З-під пера Олександра Миколайовича вийшло близько 900 наукових праць, зокрема 56 монографій. Під його керівництвом та за безпосередньої участі підготовано й опубліковано фундаментальні багатотомні колективні монографії: «Методи розрахунку оболонок» у 5 томах (1980–1982 рр.), «Механіка композитних матеріалів та елементів конструкцій з них» у 3 томах (1982–1983 рр.), «Просторові задачі